

MN-FESTARIEN SAARNA 17.11.2019

Jussi Miettinen

Matt 25:1-11

1. *"Silloin taivasten valtakunta on oleva tällainen. Oli kymmenen morsiusneitoa, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät sulhasta vastaan.2. Viisi heistä oli tyhmää ja viisi viisasta. 3. Tyhmät ottivat lamppunsa, mutta eivät varanneet mukaan öljyä.4. Viisaat sitä vastoin ottivat lampun lisäksi mukaansa öljyastian. 5. Kun sulhanen viipyi, heitä kaikkia alkoi väsyttää ja he nukahtivat.6. Mutta keskellä yötä kuului huuto: 'Ylkä tulee! Menkää häntä vastaan'.7. Silloin kaikki morsiusneidot heräsivät ja panivat lamppunsa kuntoon. 8. Tyhmät sanoivat viisaille: 'Antakaa meille vähän öljyä, meidän lamppumme sammuvat'. 9. Mutta viisaat vastasivat: 'Emme me voi, se ei riitä meille kaikille. Menkää ostamaan kauppiailta'10. Mutta kun he olivat ostamassa öljyä, sulhanen tuli. Ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häätaloon, ja ovi suljettiin. 11. Jonkin ajan kuluttua toisetkin saapuivat sinne ja huusivat: 'Herra, Herra, avaa meille!' 12. Mutta hän vastasi: 'Totisesti, minä en tunne teitä'.13. Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä."*

Maata Näkyvissä -festarit 35 vuotta! Aivan mahtavaa!!! Itse ihmettelen yhtä asiaa: miksi kaikki ne kaverit, jotka alussa järjestivät tapahtumaa, ovat niin valtavasti muuttuneet, mutta minä näytän ihan samalta kuin silloin..?

Muistan kuin eilisen päivän, kun poljin eräänä syksyisenä aamuna fillarilla kouluun. Tuli ruokavälitunti ja menin pihalle kavereitteni kanssa. Sinä päivänä pihalla oli jotakin sellaista, mitä en koskaan aikaisemmin ollut nähnyt. Lippu oli puolitangossa. Joku kysyi: *"Kuka on kuollut?"* Kastun yläaste ja lukio oli suuri koulu, jossa opiskeli kuutisensataa oppilasta. Kuitenkin sydämessäni tiesin vastauksen. Mitään sanomatta juoksin rehtorin kansliaan ja kysyi kanslistilta: *"Kuka on kuollut?"* Ja hän kertoi parhaan kaverini Timon nimen. Vasta edellisenä iltana olimme olleet yhdessä neljän muun nuoren kanssa raamattupiirissä. Siellä Timo oli sanonut lauseen, jota jäin jo silloin miettimään. Se lause kuului näin: *"Mitään tässä elämässä ei tapahdu sattumalta."* Kun poistuin järkyttyneenä ja itkien kansliasta, tuo sama lause soi mielessäni. *"Mitään tässä elämässä ei tapahdu sattumalta."*

1. Taivas tuli luoksemme

Sinä päivänä, seuraavina viikkoina ja kuukausina ainoa asia mikä lohdutti, oli tieto siitä, että Timo oli taivaassa. Aikaisemmin olin pitänyt taivasta lähinnä mummoni loppusijoituspaikkana.

Nyt se tuntui ihan erilaiselta, kun paras kaverikin oli siellä. Timo ei ainoastaan mennyt taivaaseen — hänen kuolemansa toi taivaan lähelle. **Taivas laahasi maata kuin lakana liian matalalle ripustetulla pyykkinarulla.** Samalla oli vaikea hyväksyä, että elämä jatkui koulussa kuten mitään ei olisi tapahtunut. Ensimmäistä kertaa elämässäni surin toisten nuorten iankaikkista kohtaloa. Halusin näyttää uskoni. Kaivoin ennen visusti villapaidan alla pitämäni rippiristin esille. Pyysin saada pitää koulun aamunavauksen. Muistan vieläkin mitä siinä sanoin: *"Taivaan ovella ratkaisee vain yksi juttu – oletko Jeesuksen tuttu."*

Myös Maata Näkyvissä -tapahtumien kyljessä oli jo alusta lähtien **made in heaven** -leima. Nuoret kertoivat nuorille, miten taivaaseen pääsee. Me myös halusimme, että tapahtumissa oli taivaallisen

kivaa. Se on tärkeätä, koska kristitty ei ainoastaan odota tulevaa Jumalan valtakuntaa, vaan saa jo elää siinä. *"Katsokaa: Jumalan valtakunta on teidän keskellänne."* (Luuk. 17:20-21). Kristitty ei kaipaa taivaaseen vain siksi, että maailmassa on niin paljon kurjia asioita. Päinvastoin! Me odotamme taivasta, koska kaikki se, mikä on täällä hyvää, on taivaassa moninkertaisesti parempaa. Meitä odottaa todellisuus, jossa kaikki on täydellisesti kohdallaan.

2. Valmiina lähtöön?

Myös päivän evankeliumitekstissä puhutaan taivaasta. **Hääjuhla** on Raamatussa kuva maailman mahtavimmista kekkereistä, taivaallisista juhlista, joita on valmisteltu jo yli 2000 vuotta. Sinne on kutsuttu kaikki, siis ihan kaikki. Kukaan ei ole niin mäntti tai huono, ettei häntä haluttaisi paikalle. Jeesus on kuollut koko maailman puolesta ja sovittanut koko maailman synnit, niidenkin, jotka eivät hänestä mitään tiedä tai piittaa. Pitopöytä on niin suuri, että sen ääreen mahtuu "... ihmisiä kaikista heimoista, kaikista kielistä, kansoista ja maista" (Ilm. 5:9).

Morsian puolestaan on kuva seurakunnasta. Seurakuntaan kuuluvat kaikki kastetut ja Jeesukseen uskovat kristityt kautta vuosisatojen. Entä sitten **sulhanen**? Sulhanen on Jeesus itse, joka kaiken lopuksi tulee takaisin noutamaan omiaan.

Sitten on vielä nuo vertauksen **kymmenen neitsyttä**. Lukumäärällä ei ole tämän vertauksen ymmärtämisen kannalta suurta merkitystä. Jeesuksen aikaan vain oli tapana, että häähäslingeissä morsianta autoivat tämän parhaat kaverit.

Kaikkein tärkein morsiamen ystäviä kuvaava yksityiskohta on se, että **puolella heistä ei ollut öljyä** lampuissaan ja puolella oli. Niiden viiden nuoren, joilla oli riittävästi öljyä, kävi hyvin. Ne taas, joiden lampuista öljy loppui, joutuivat pettymään. He eivät päässet hääjuhlaan sisään. **Mikä on se öljy, josta Jeesus tässä puhuu? Raamatussa öljy on Pyhän Hengen ja uskon vertauskuva.**

Tässä tekstissä Jumala varoittaa meitä. Kädessäni oleva kyltti kuvaa tilanteen äärimmäistä vaarallisuutta edes jotenkin: **Varokaa hengenvaara!** (Älä kysy, mistä olen tämän kyltin hommanut.) Viimeisenä päivänä toiset joutuvat kuulemaan Jeesuksen sanat: *'Totisesti, minä en tunne teitä'*. **Taivaan ovi ei aukea, koska lampuissa ei pala uskontuli.** Tämä on suurin katastrofi, joka ihmiselle voi sattua.

Tätä pyhää ei turhaan kutsuta valvomisen sunnuntaiksi. Oletko hereillä? Olenko minä ja oletko sinä valmis, kun Jeesus tulee?

3. Jeesus antaa uskon

Olemme tottuneet siihen, että joudumme kysymään: riitänkö minä? Kysymme, olenko sopivan kokoinen, näytänkö hyvältä, onko kännykkäni katu-uskottava? Kelpaanko minä? Parhaille kavereillekaan emme usein uskalla kertoa syvimpiä pelkojamme, kiusauksiamme tai lankeemuksiamme. Pelkäämme, ettemme kelpaa. Koulussa ja opiskelupaikoissa meitä arvioidaan. Elämme suoritusten oravanpyörässä. Miten siitä pääsee pois? Onko Jumalakin sellainen, joka kerran mittaa uskomme määrää taivaallisella mittanauhalla?

Ei, Jumalan valtakunta toimii eri tavoin kuin tämä maailma. Uskoa ei mitata tunteilla, parannuksen syvyydellä, hengen palavuudella eikä syntien määrällä. Itse asiassa meillä ei ole Jumalalle

tuotavana, muuta kuin tarvitsevuutemme. Vain tyhjä käsi. Apostoli Paavali sanoo sen näin: (Ef. 2:8-9): *"Armosta Jumala on teidät pelastanut, antamalla teille uskon. Pelastus ei ole lähtöisin teistä, vaan se on Jumalan lahja, Se ei perustu ihmisten tekoihin, jottei kukaan voisi ylpeillä."*

Taivasten valtakunta on armon valtakunta. Usko on sitä, että annat Kristuksen olla sinun pelastajasi ja ystäväsi. Usko on sitä, että suostut olemaan armonkerjäläinen ristin juurella. *Olitpa Juha Heinonen tai Jippu, taivaaseen on vain yksi lippu.* Sinä olet syntinen ja Jeesus on syntisten ystävä. Te kaksi sovitte hyvin yhteen.

Jumala tahtoo tänään rohkaista sinua seuraavilla sanoilla (Hebr 12:2): "Kääntäkää katseenne Jeesukseen Kristukseen uskonne alkajaan ja täydelliseksi tekijään". Usko on sitä, että olet lähellä Jeesusta, Hänen sanaansa ja sakramenttejaan. Jos siinä olet, sisälläsi on öljylähde. Saat olla Jumalan loppumattoman rakkauden vyörytyksen kohde. Kaikkivaltias Jumala rakastaa sinua viimeistä veripisaraansa myöden iankaikkisesta iankaikkiseen.

Lopetan puheeni seuraavaan kertomukseen.

Asun Riihimäen vankilan vieressä. Siellä suorittavat vankeusrangaistusta kaikkein vakavimmista rikoksista tuomitut rikolliset. Myös **Lauri Johansson** lusi siellä. Kun iltaisin ulkoilutan meidän Aamos-nimistä kääpiösnautseria vankilan muurin viertä, ajattelen, että molemmilla puolilla elää syntisiä ja rikkinäisiä ihmisiä.

Kerran vankilaan tuli saarnaaja, joka kertoi Jumalan rakkaudesta Jeesuksessa. Häntä tuli kuuntelemaan myös Ykä-niminen vanki. Evankeliumi kosketti häntä. Puheen jälkeen Ykä meni vankilan kirjastoon ja kaivoi esille Raamatun. Hän avasi sen umpimähkään. Sormi osui pienoisevankeliumin kohdalle. Siinä Raamatussa oli kuuluisa painovirhe. Sana "yksikään" oli muuttunut muotoon "yäkään". Niinpä Ykä luki (Joh. 3:16): *"Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan poikansa, jottei ykäkään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän."*

Hyvä ystävä, matkakumppanini, Jeesuksen tähden on sinullakin taivas Näkyvissä.
Kerran saat kuulla sanat: *Totisesti, minä tunnen sinut! Tervetuloa juhliin!!!*